

Verlag van de miniconferentie van het UPLR op 25 november 2020.

Utrecht: Gewonde Stad? Samenleven met COVID-19

In de Geertekerk in Utrecht vond een ontmoeting plaats van leidinggevenden in Utrechtse levensbeschouwelijke en religieuze gemeenschappen. Met elkaar keken we welke ervaringen we hebben opgedaan in coronatijd en hoe we met beperkingen zijn omgegaan. Ook hoe we naar de toekomst kijken en hoe we als geloofsgemeenschappen elkaar kunnen ondersteunen. Door samen te werken leren we elkaar ook beter kennen.

Voorzitter Abderahmane Chrifi heette iedereen welkom en gaf het woord aan Casper Nusselder, die onze dagvoorzitter was. Deze gaf iedereen even de gelegenheid zich voor te stellen en introduceerde toen Prof. Dr. E.P.N.M. Borgman, die een inspirerende rede hield met als titel: Een Gewonde Stad. Samenleven met COVID-19. In zijn rede verwees Borgman naar Paus Franciscus, die een religieuze/wereldbeschouwelijke gemeenschap vergeleek met een veldhospitaal op een slagveld. En net als een veldhospitaal zouden zij plekken moeten zijn van vrede, waar tijd en ruimte is om je veilig te voelen en te genezen. Ook al mogen we elkaar niet vasthouden, we mogen elkaar ook niet loslaten, zei Borgman.

Hierna was er een videoboodschap vanuit het Antoniusziekenhuis in Nieuwegein. Na een inleiding van Abdelmajid Khairoun vertelde de arts Gurbey Ocak hoe de medische zorg voor de patiënten is geregeld. Tenslotte nodigde Casper Nusselder pastoraal werker Titus Schlatmann uit om iets te vertellen. Titus werkt in de buurt/ bij de mensen. Het gaat in zijn werk om nabijheid, maar door de corona kan huisbezoek niet meer. En dan ontdek je hoe groot de sociale armoede is of wordt, want mensen leven van de ontmoeting. Maar de ontmoetingsplekken zijn gesloten: buurthuizen, inloophuizen. Er is geen buurtmaaltijd meer, geen inloop. Tijdens ontmoetingen ontdekken mensen dat ze er mogen zijn. Dat betekent veiligheid. En dan gaat het ook om de hand, het schouderklopje, maar dat kan dus niet meer. In de ontmoeting gaat het toch om de vraag: Hoe is het met jou? En ook elkaar even voelen. Er is huidhonger onder de mensen. Dit alles zet een druk op de relaties tussen buurtbewoners. Dit trekt ook een wissel op het uithoudingsvermogen van mensen. Dit vraagt allemaal om veel inventiviteit. Want de vragen zijn er: heeft die meneer of mevrouw wel steeds genoeg te eten? Wie zorgt ervoor dat de hond wordt uitgelaten? Het is allemaal niet gemakkelijk, maar Titus is vervuld van hoop. De hoop houdt hem op de been. Ik zie mooie dingen. Ik zie kommetjes soep van portiek naar portiek gaan!

De bijdragen gaven een mooi beeld van wat er vlak om ons heen gebeurt en ook hoe we inspiratie kunnen vinden om samen oplossingen te bedenken en blijvend onderling contact met elkaar te houden.

Na een korte pauze werden aan vijf tafels groepjes gevormd die met elkaar in gesprek gingen om een en ander in een concretere vorm te gieten. Deze voorstellen worden gebundeld en hierover komt later een verslag. Er werd zeer geanimeerd met elkaar gesproken en natuurlijk was de tijd te kort. Er waren maaltijden die meegenomen konden worden en na een dankwoord van de voorzitter ging iedereen weer zijn weg.

Utrecht, 03/12/2020.

Anneke Tan (secretaris UPLR)